

El palacio ideal

Títol original: *L'incroyable histoire du facteur Cheval* **Direcció:** Nils Tavernier **Guió:** Laurent Bertoni, Fanny Desmares, Nils Tavernier **País:** França **Durada:** 105 min **Any:** 2018
Gènere: Drama **Interpretació:** Jacques Gamblin, Laetitia Casta, Florence Thomassin, Bernard Le Coq, Natacha Lindinger, Zélie Rixhon, Eric Savin, Louka Petit Taborelli, Aurélien Wiik **Música:** Baptiste Colleu, Pierre Colleu **Fotografia:** Vincent Gallot **Distribuïdora:** Vercine 2007 **Estrena a Espanya:** 06/11/2020
Apta per a tots els públics
Doblada en espanyol

SINOPSI

França, finals del segle XIX. Joseph Ferdinand Cheval (Jacques Gamblin) és un carter que viatja cada dia pels poblets de la regió de la Droma. Un dia coneix la dona de la seva vida, la Philomena (Laetitia Casta), i de la seva unió neix l'Alice, a qui estimarà més que a ningú. Per ella, Cheval es proposa un objectiu: construir-li amb les seves pròpies mans un increïble palau. Malgrat les dificultats, Cheval no es rendirà i dedicarà 33 anys a construir una obra extraordinària que va cridar l'atenció d'artistes com André Breton o Pablo Picasso, i que encara avui és famosa a França. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Una increïble historia real

Com el seu títol [original] indica, el film narra una història increïblement real que supera qualsevol fantasia enfocant la biografia de Joseph Ferdinand Cheval (1836-1924), un home comú i corrent que arriba a convertir-se en l'autor d'una obra arquitectònica excepcional.

Basat en un guió del realitzador i Laurent Bertoni, el relat comença en les últimes dècades del segle XIX i se situa a Châteauneuf-de-Galaure, al departament de la Droma (sud de França) on Cheval (Jacques Gamblin) és un humil home solitari i introvertit que com a carter reparteix la correspondència que porta a la seva bossa; per complir la seva tasca recorre diàriament un trajecte de 32 quilòmetres entre les diferents aldees de la zona. Quan la seva dona mor, el seu fill de 7 anys queda a càrrec dels avis, mentre ell segueix fent la seva feina habitual.

Distribuïnt les cartes, un dia coneix la Philomène (Laetitia Casta), una agradable jove amb qui arriba a casar-se. Quan neix l'Alice, sent incapaç d'exterioritzar el sentiment d'amor paternal, el seu profund afecte quedarà manifestat deixant-li la construcció d'un gran castell. Amb tal propòsit, en la seva diària ruta postal va recollint pedres i amb l'ajuda d'un carretó on transporta el seu material comença a implementar el seu projecte inspirant-se en les targetes postal que ha vist d'obres arquitectòniques de naturalesa bíblica i de la mitologia hindú. Així, amb les seves pròpies mans i sense ajuda aliena, la seva esbojarrada idea va prenent força a través d'un acte de creació remarcable.

El destí s'acarnissa amb Cheval quan l'Alice mor als 12 anys a conseqüència d'una greu malaltia, i deixa sumit tant a ell com a la Philomène en una profunda tristesa; això contribueix a incentivar-lo encara més per continuar amb la seva obra i així honrar la memòria de la seva estimada filla. Després de 33 anys i 93 mil hores d'ardu treball, sense haver deixat de banda la seva feina de carter, aquest senzill carter sense coneixement previ d'arquitectura ni de treball de construcció, conclou la seva inigualable obra.

Tavernier ha desplegat una tasca estupenda com a realitzador en la narració d'aquesta història, alhora que va aconseguir una remarcable reproducció del palau ideal de Cheval, que avui dia és visitat per milers de turistes i és orgull de la comuna d'Hauterives. A més va comptar amb la tasca excepcional de Gamblin revivint un home completament circumspecte i apocat exteriorment però que a través dels seus gestos, la seva mirada i els seus silencis transmet amb força l'emoció que batega al seu interior; amb tot, la seva actuació no enfosqueix en absolut la de Casta com la fidel, abnegada i sapient dona que sabent detectar el talent de Cheval li dona suport sense cap condicionament. Finalment destaca la fotografia de Vincent Gallot captant la lluminositat de la natura, factor que ha influït molt en el treball del famós carter.

En els crèdits finals s'assenyala que el novembre de 1968, André Malraux, el llavors ministre de Cultura de França, va declarar que el palau del carter Cheval és un històric monument afegint-hi que *nosaltres, els francesos tenim la sort de posseir l'única arquitectura naïf del món*.

Il·lustrant la passió d'un noble home obstinat, perseverant i obsessionat a portar a terme la seva magna tasca, Tavernier ha aconseguit un excel·lent i emotiu film dignificant l'esperit humà.

Jorge Gutman – tribunacultural.com